

PĂRINTE - ADOLESCENT - COMUNITATEA PROFESORILOR O ABORDARE DURABILĂ ORIENTATĂ CĂTRE 3C ÎN PANDEMIA COVID-19

Zubenschi Mariana

*“Ion Creanga” State Pedagogical University from Chisinau (CICSPU),
scientific researcher and university lecturer (MOLDOVA)*

Email: marianazubenschi@gmail.com

Abstract

Inevitably, September marks the transition between two seasons: the end of summer and the beginning of the school year. In 2020 conditions of the pandemic, a new school year brings with it new experiences, new approaches, new teachers, new classmates, new opportunities and new relationships. Although the relationships that the adolescent forms in school with his colleagues are important, we can be surprised about the most significant relationship, in terms of its success and development, is the one that it forms with its teacher. Thus, the teacher is the current mentor, who can help generously the teenager in this situation. Another important aspect in the relationship with the teacher is the parent, who is also a party who pursues certain goals to reach his teenager. And these two relationships between parent and adolescent, adolescent and teacher are managed by another important factor which is the COVID-19 environment: how well the adolescent communicates and collaborates at school and at home, how well is dealing with new tech issues, online assessments, relationship with peers etc., the issues which will be debated in this article.

Keywords: parent-adolescent-teacher community, 3C new approach, affirmative feed-back.

Rezumat

Inevitabil este că luna septembrie marchează tranziția între două anotimpuri: sfârșitul verii și toamna - începutul anului școlar. În condițiile pandemiei din 2020, un nou an școlar aduce cu sine noi experiențe, noi abordări, noi profesori, noi colegi de clasă, noi oportunități și noi relații. Deși relațiile pe care adolescentul le formează în școală cu colegii săi sunt importante, putem fi surprinși de cea mai semnificativă relație, în ceea ce privește succesul și dezvoltarea acesteia, este cea pe care o formează cu profesorul său. Astfel, profesorul este actualul mentor, care poate jua cu generozitate adolescentul în această situație. Un alt aspect important în relația cu profesorul este părintele, care de asemenea urmărește anumite obiective pentru a ajunge la adolescentul său.

Și aceste două relații dintre părinte și adolescent, adolescent și profesor sunt gestionate de un alt factor important, care este mediul actual în pandemia COVID-19: cât de bine comunică și colaborează adolescentul la școală și acasă, cât de bine se ocupă de problemele tehnologiilor noi, evaluări online, relația cu colegii etc., problemele care vor fi dezbătute în acest articol.

Cuvinte cheie: comunitate părinte-adolescent-profesor, abordare nouă 3C, feedback afirmativ.

Întroducere

Cest articol va pune în discuție trei aspecte importante de abordare a problemelor și dificultăților care le-a scos în evidență pandemia COVID-19: particularități ce vizează interesele atât a adolescentului cât și a profesorilor; aspecte ale comunicării, colaborării și consecvenței mesajelor distribuite; precum și importanța oferirii unui feed-back afirmativ adolescentului și părintelui pentru a asigura fezabilitatea relațională a tuturor actorilor al dezvoltării adolescentului.

Interese particulare versus interese comune

Vârsta adolescenței identifică cinci nevoi de bază: de cunoaștere, de afecțiune, de relații și de grup, de independență și autodeterminare și de împlinire (Fig.1).

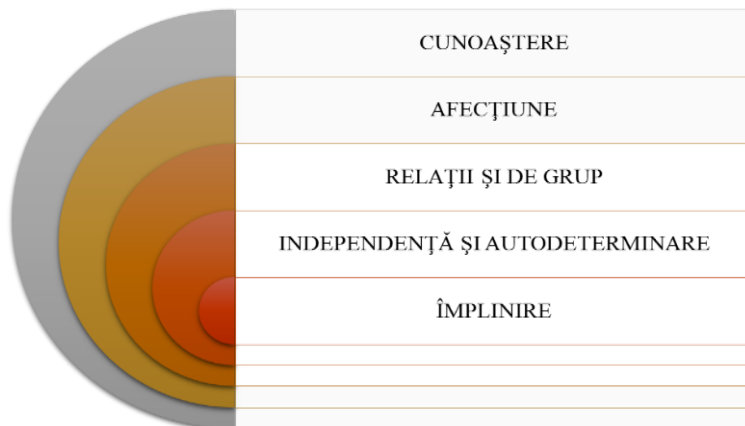

Figura 1. Cele cinci nevoi de bază a vârstei adolescenței

Pentru mulți adolescenți cei mai importanți adulți din viața lor de zi cu zi sunt membrii imediați (în primul rând părinții) și apoi profesorul lor. Aceștia sunt adulții cu care petrec cel mai mult timp, de la care primesc sfaturi, recomandări și iau decizii împreună, față de modul cum să își construiască viața sau să petreacă timpul. Părinții oferă îndrumare, sens și trasee de viitor prin acțiuni, investiții și fapte concrete întreprinse, față de toate aspecte vieții adolescente (comportament, bani, carieră, sănătate, mod de viață etc.) [5, p.124].

Dacă părintele este actorul și îndrumătorul activ pe tot parcursul vieții copilului, profesorul reprezintă societatea, el fiind actorul social circumstanțial. Comunitatea la care se atribuie orice tânăr nu poate ignora actorii cei mai importanți din viața acestuia! Figura centrală este adolescentul, actorii cheie sunt părinții și profesorul. De aceea această triadă trebuie să asigure și să mențină interesele fiecăruia (Fig.2).

Relațiile dintre părinte și adolescent, profesor și adolescent sunt relații axate pe drept, drept membri ai unei societăți părintele și profesorul acționează în interesul superior al copilului, asigurându-i dreptul la educație.

Însă familia (părinții) de fapt deține o multitudine de responsabilități atât sociale cât și legale. Părintele oferă potențial, capacitate și forță de realizare individuală în viață (Fig.3).

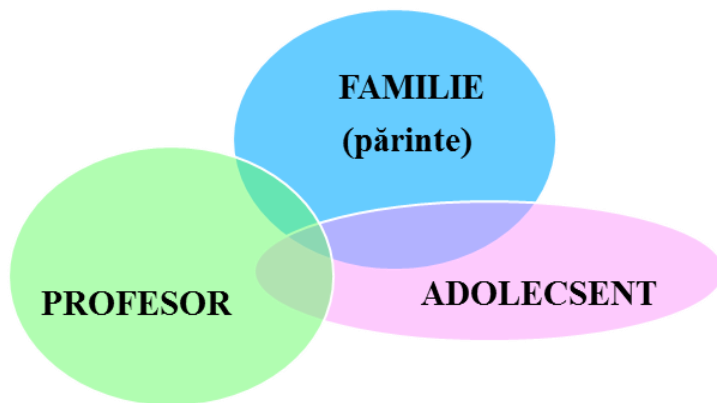

Figura 2. Triada Părinte-Adolescent-Profesor

Figura 3. Relațiile de interdependență dintre familie și adolescent

Participare și educare în dimensiunea celor 3c: comunicare, consecvență și colaborare

Participarea și educarea în dimensiunea celor 3C sunt este cea mai puternică și eficientă strategie care include cele mai esențiale componente ce asigură interesele și necesitățile adolescentului (cunoaștere, afecțiune, apartenență și relații de grup, împlinire, independență și autodeterminare). Cum credeți care sunt ele? Cele 3 componente esențiale ale strategiei sunt reprezentate de comunicare, consecvență și colaborare (Tab.1).

Tabelul 1.
Dimensiunea celor 3C

Comunicare	Consistență	Colaborare
<ul style="list-style-type: none"> • Frecventă • Deschisă • În ambele sensuri	<ul style="list-style-type: none"> • Obicei • Intensitate • Oferirea de oportunități	<ul style="list-style-type: none"> • Alianță • Planificare • Realizare obiectivelor • Dezvoltarea de abilități soft • Descoperirea potențialului individual

A. COMUNICARE

Prima este comunicarea dintre casă și școală. Ca orice relație din viață, comunicarea dintre părinte și profesorul este esențială. Comunicând cu profesorul părintele demonstrează ce rol joacă în educația adolescentului. Discuția cu profesorul copilului este cea mai bună metodă de a afla cu care probleme se confruntă adolescentul (lăsarea unui mesaj vocal pentru profesor, trimiterea prin e-mail a informațiilor importante sau a altor informații unice ce țin de situația adolescentului) [2, p.359].

Cea mai eficientă abordare este comunicarea deschisă, clară, constructivă și utilă în timp dintre cei doi actori. O comunicare frecventă, în două sensuri, este importantă pentru a menține fluxul de informații dintre casă și școală.

Participarea activă a părintelui la întâlniri cu întrebări și observații despre eforturile și comportamentele adolescentului conduc la o înțelegere mai bună a aspirațiilor adolescentului și realizările acestora. Părinții trebuie să aibă posibilitatea de a comunica profesorului care sunt punctele tari și provocările adolescentului, gusturile și nemulțumirile și ce speră ei să obțină pe parcursul anului școlar.

B. CONSECVENȚA

A doua componentă a unui parteneriat eficient este consecvența. Aceasta implică oportunități și experiențe pe care le oferă părintele acasă pentru a susține dezvoltarea și educația adolescentului [4, p.194].

A pune întrebări și a sugera modalități de lucru necesită să susțină scopul de a încuraja succesul în viitorul apropiat. Crearea rutinelor pentru rezolvarea de teme și proiecte, organizarea unui spațiu creativ de lucru, încurajarea comportamentelor sănătoase (nutriție și activități fizice) toate acestea în comun contribuie la succesul lor în viață.

C. COLABORAREA

Colaborarea va fi mai eficientă dacă se vor menține oportunități constante de a comunica frecvent diverse informații. Alianța părinte - profesor se concentrează pe strategii specifice, pozitive, care îl ajută pe adolescent să-și descopere și să-și atingă potențialul. Planificarea și rezolvarea problemelor sunt forme de colaborare și devin deosebit de importante atunci când adolescentul simte nevoia de a fi susținut pentru a atinge un obiectiv specific în viața sa.

Faceți un efort pentru a înțelege obiectivele și așteptările profesorilor pentru copilul dvs. și lăsați-i pe profesori să știe despre obiectivele dvs. Comunicați despre cum poți fi partener pentru a-ți ajuta copilul să le atingă. Dacă aveți probleme, întrebați cu respect cu privire la modificările care sunt aliniate forțelor și provocărilor copilului dumneavoastră [1, p.221].

Planificarea colaborativă dintre părinte și profesor implică recunoașterea necesității de a lucra împreună și a rezolva o dificultate, un impas sau deseori pentru al determina pe adolescent să se concentreze independent pe găsirea unei soluții, realizarea unor planuri clare ce țin comportament, bani, carieră, sănătate, mod de viață etc., toate care implică sprijin și responsabilitate atât acasă cât și la școală (nu prin învinovățirea sa). Toate aceste acțiuni întreprinse asigură înregistrarea progreselor personale ce țin de cele cinci dimensiuni ale vieții: bani, carieră, stil de viață, familie și relații, comportament și sănătate. Astfel momentele cheie în dimensiunea celor 3C sunt: Comunicarea, consecvența și colaborarea.

Armonizarea și beneficiile asocierii intereselor dintre părinte, adolescent și profesor. Importanța oferii de feed-back afirmativ

Suportul oferit din partea profesorului conduce la dezvoltarea abilităților adolescenților de a construi relații armonioase pe tot parcursul vieții, consolidând totodată capacitatea părinților de a se implica în experiența școlară a adolescentului lor. Când părinții și profesorii lucrează ca parteneri, copiii se descurcă mai bine la școală și acasă [3, p.159]. Putem face diferența între diferite dimensiuni pe care se acordă sprijin social:

- suport emoțional: manifestarea aprecierii și simpatie;
- suport instrumental: prezentarea unui comportament de ajutor practic, activ;
- sprijin informațional: furnizarea de cunoștințe și abilități;
- suport evaluativ: oferirea de oferte pentru estimarea și rezolvarea situațiilor;
- sprijin material: acordarea de resurse financiare.

Relațiile pozitive dintre părinți și profesori au demonstrat că îmbunătățesc performanțele academice ale copiilor, competențele sociale și bunăstarea emoțională. Sprijinul social este potrivit pentru:

- reduceți posibilitatea de apariție a unor situații stresante, deoarece o bună încorporare socială într-un social;
- rețeaua se dovedește a avea un efect de adăpostire;
- ajutați atunci când încercați să faceți față activ unei situații stresante deja existente, deoarece este disponibil ajutor social și instrumental pentru depășirea situațiilor critice;
- facilitează tratarea simptomelor deja manifestate ale comportamentului antisocial și ale deficiențelor de sănătate, deoarece se dovedește a consolida capacitățile individuale de rezistență.

Conștientizarea necesităților și a perspectivelor de către fiecare membru dintre cele trei grupuri contribuie la dezvoltarea interesului social în rândul adolescenților, profesorii fiind cei mai influenți agenți de socializare. Profesorii sunt mai influenți în dezvoltarea interesului social în rândul adolescenților, astfel școlile pot compensa diferențele dintre diferite grupuri sociale și diferite interese sociale.

CONCLUZII

Atunci când există o relație evidentă între părinți și profesori lucrurile se schimbă spre bine: se adoptă o atitudine pozitivă față de școală și notele se îmbunătățesc. Adolescenții demonstrează abilități sociale mai bune, se remarcă mai puține probleme de comportament și demonstrează o capacitate mai mare de a înțelege și a se adapta la situații noi.

Atât părinții, cât și profesorii beneficiază, ei comunică mai eficient, dezvoltă relații mai puternice (sustenabile) între ei și dezvoltă abilități pentru a sprijini comportamentul adolescentului și educația sa.

Construirea de parteneriate între părinți și profesori este o **strategie eficientă** pentru a depăși diferențele și lacunele ce țin de origine, istoric și proveniență (culturală, apartenență etnică, gen etc.).

BIBLIOGRAFIE

1. HURRELMANN Klaus. Parents, Peers, Teachers and Other Significant Partners in Adolescence, *International Journal of Adolescence and Youth*, 2:3, 1990, pp.211-236, DOI:10.1080/ 02673843.1990.9747679
2. SHEK, D.T., LIN, L., MA, C.M. ș.a. Perceptions of Adolescents, Teachers and Parents of Life Skills Education and Life Skills in High School Students in Hong Kong. *Applied Research Quality Life*, 2020, pp. 348-367. [citat 08.12.2020].
Disponibil: <https://doi.org/10.1007/s11482-020-09848-9>
3. WANDERS, FRANK H.K., DIJKSTRA Anne Bert, MASLOWSKI Ralf, VAN DER VEEN Ineke, AMNĂ E. The Role of Teachers, Parents, and Friends in Developing Adolescents' Societal Interest, *Scandinavian Journal of Educational Research*, 2020, pp. 157-169. DOI: 10.1080/00313831.2020.1754901.
4. WENTZEL, K. R., BATTLE, A., RUSSELL, S. L., LOONEY, L. B. Social supports from teachers and peers as predictors of academic and social motivation. *Contemporary Educational Psychology*, 2020, Nr.35, pp.193–202.
5. WITTE, Amanda, "Parent-Teacher Relationships Across Community Types" (2015). Public Access Theses and Dissertations from the College of Education and Human Sciences. 230 p. [citat 15.12.2020].
Disponibil: <http://digitalcommons.unl.edu/cehdiss/230>